

[Inge Fischer Møller]

rede i dag efter gældende lov har mulighed for at tage en anden person med sig, hvis man føler sig utryk ved situationen. På den måde tror jeg at vi løser nogle af de problemer, som CD her peger på.

Fjerde næstformand (Melchior):

Jeg håber ikke, at fru Inge Fischer Møller føler sig under pres af nogen art.

Rehn (FP):

Når det gælder om at øge retssikkerheden for vore borgere imod overgreb fra offentlige myndigheder og som her, hvor det drejer sig om at retsbeskytte den svage part, børn, der trues med tvangsfjernelse fra deres naturlige hjem, vil fremskridtspartiet altid være med på holdet.

Et flertal i denne sal er sikkert af den opfattelse, at det er den enkelte familie, forældre og børn, som er det grundlag, samfundet skal hvile på, og at vore børn er fremtiden, hvorfor det er helt klart, at vi må give dem de bedste udviklingsmuligheder, og at vi navnlig i vort lovgivningsarbejde må tage vidtgående hensyn til at retsbeskytte samhørsforholdet mellem forældre og deres børn. Kun når det er absolut påkrævet, som omtalt i § 123, kan et barn fjernes fra sit hjem og da kun under rekurs til vore domstole; det er vi enige i.

Det er vor opfattelse, at det er en rystende situation, professor, dr. jur. Erik Siesby oproller i det bilag, som ligger ved sagen. Han opfatter bistandslovens procesform som en velvillig inkquisition; det er rene ord for pengene. Som beskrevet drejer det sig her om en moder, som på grund af personlige problemer har måttet søge bistand fra det kommunale socialkontor, og som – uden at det rigtig går op for hende, hvad det drejer sig om – må se sig i den situation, at barnet borttages fra hjemmet.

Det er netop i disse dage 3 år siden, fremskridtspartiet sidst har fremsat krav om, at folketinget gennemfører en lovgivning, der giver den enkelte familie et minimum af sikkerhed mod uretmæssige overgreb fra offentlige myndigheders side, her socialudvalgene, således at fejlskøn inden for korte tidsfrister kan ændres af domstolene. Jeg henviser her til dr. Wambersgs forespørgsel af 27. november 1975.

Vi ved, at der i disse tider er stærke, alt for velvillige kræfter i bevægelse for, at så mange børn som muligt skal opfores på vore institutioner. Det foreliggende lovforslag tilgodeser opfyldelse af vore ønsker, og vi kan stemme for det. Vi siger tak for, at det er fremsat.

Henrik Toft (V):

Venstre vil med interesse se på de problemer, som lovforslag nr. L 78 drejer sig om. Der kan være noget tiltalende i, at et så ømtåligt problem som tvangsfjernelse af børn fra hjemmet skal prøves ved en domstol. Fra tidligere enkeltforsøg på at rette ved bistandsloven ved vi, at det er ømt; det er det nok stadig væk. Derfor skal vi måske afvente et samlet oplæg om de ting, der måtte være at rette. Men som sagt: venstre medvirker positivt i udvalgsarbejdet.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Det er et meget ømt punkt, centrumdemokraterne her rører ved. En tvangsfjernelse er jo en meget ulykkelig sag, og selv om der forud for en tvangsfjernelse har gået talrige drøftelser i det sociale udvalg, vil jeg ikke afvise, at man måske kunne have været bedre underrettet. Ganske vist tiltrædes en tvangsfjernelse altid af en dommer, som har fået akterne tilsendt og derfor er medvirkende ved denne tvangsfjernelse. Men jeg vil ligesom en tidligere ordfører nævne, at den skrivelse fra socialudvalget, der tilgår forældrene til et barn, der skal tvangsfjernes, ikke altid giver oplysninger om, hvortil de er indkaldt. Den giver heller ikke oplysninger om, at de har lov til at se sagens akter. Den giver heller ikke oplysning om, at man har lov til at medtage en bisidder, som naturligvis skal pålægges den fornødne tavshedspligt i disse sager.

Jeg vil spørge ministeren, om ikke der er muligheder for at uddybe dette i et cirkulære, eventuelt til det sociale udvalg. Forældrene er i en ulykkelig situation og har mange gange ikke som forældre været medvirkende til, at den unges tarv tilgodeses bedst ved en fjernelse fra hjemmet. De står uforstående over for, at man pludselig kan fjerne et barn, selv om forældrene har gjort deres bedste. Naturligvis skal vi altid have barnets tarv for